

kunne afhjælpes ved at tilstaae en større Udvidelse med Hensyn til Sagtrettens Afsløsning. Med dette høitærede Medlem af Thinget maa man være enig i, at det altid medfører Betænkkeligheder at gjøre Indskrænkninger i den Privates Eiendomsret; men jeg kan ikke være enig med ham i, at Grundlovens § 87 skulde være uanvendelig paa nærværende Tilfælde. Forsaavidt det høitærede Medlem har paabe- raabt sig, at Sagtretten i Norge, hvor den ellers er fri, i visse Henseender er indskrænket til Eierne, nemlig forsaavidt det alene er forbeholdt disse at nedlægge Kronvildt og det større Vildt, saa tør jeg tillade mig den Grindring, at de Forskrifter, som ere givne med Hensyn til Sagtrettens Udøvelse i Norge, efter det Bekjendtskab, jeg praktisk har til dem, ere underkastede megen Tvivl om, hvorvidt Lovgivningen har truffet det Rigtige. Kun skal jeg med Hensyn til dette enkelte Tilfælde bemærke, at, da der saa godt som intet Kronvildt findes i Norge — ja man kan sige, at der slet intet findes — saa turde det virkelig ikke have Noget at betyde, at det alene er forbeholdt Eierne at nedlægge det. Med Hensyn til hvad der af det samme ærede Medlem er yttret om Kongens Sagtret, hvilket ogsaa for endeel er af et andet Medlem paabe- raabt, skal jeg tillade mig at erindre, at da Hs. Majestæt i 1849 forbeholdt sig den Sagtret, som hidtil af ham har været udøvet, hvilket han ogsaa upaatvivlelig var berettiget til, og det, som nærværende Anordning derom indeholder, medfører en Indskrænkning i, hvad Hs. Majestæt havde forbeholdt sig ved sin Kongelige Kundgjørelse af 30te Mai 1849. § 7, saa har Comiteen ikke fundet sig beret- tiget til at gjøre nogen Indskrænkning med Hensyn til den Rettighed, Hs. Majestæt ud- trykkeligt har forbeholdt sig og som tilkommer

ham, og har heller ikke fundet det passende i denne Retning at gjøre nogen Indstilling til ham. — Naar det forresten skulde synes, som om det meget ærede Medlem kunde samstemme i adskillige Punkter med Minoriteten, da er det vist af ganske forskjellige Grunde, at disse 2 Medlemmer af Thinget komme til det samme Resultat. Derfom de hver for sig skulde yttre sig med Hensyn til de Grundsa- tninger, som de Bestemmelser hvile paa, der ere bragte i Forslag af Minoriteten, da tør jeg meget tvivle om, at det høitærede 5te Landstingsmand for 1ste Valgkreds (Ørsted) skulde ville vedfjende sig disse. — Naar det af et Medlem af Thinget er yttret, at han maatte henholde sig til, hvad Minoriteten har anført — jeg mener hermed det 3die Medlem fra 5te Valgkreds (Dreier) — da maa jeg have misfor- staaet hans Udvikling af Grundene, hvis jeg feiler i at antage, at han i Realiteten i Grun- den slutter sig til Majoriteten, idet han vil, at der skal gives en fuldstændig Erstatning. — Jeg har allerede i, hvad jeg tidligere har til- ladt mig at yttre, imødegaaet, hvad der er anført til Fordeel for, at et ringere Antal af Brugere end Pluraliteten, skulde kunne afgjøre, om Sagtretten vil være at afløse eller ikke, og jeg troer, at det baade er principrigtigt i dette Tilfælde ligesom ellers, at det er en Pluralitet, der skal afgjøre det, og at enhver Afvigelse herfra indeholder en Afvigelse fra Principet, som jeg ikke troer at kunne tilraade.

Rettelse.

Nr. 14, Sp. 202, L. 9 f. o., praktisk læs: parlamentarisk.